

sker og med et Areal af ca. 3 000 ha. Hvor stor er Befordringsgodtgørelsen her? 55 Ø. om Dagen! Der kan vel nok køres mange Automobilture for at besøge syge Mennesker for det Beløb. Og hvor stor er Kontorholdsgodtgørelsen? 55 Ø. daglig! Og derfor skal Kontoret holdes, forsynes med Opvarmning, Belysning, Anskaffelse af Protokoller, Papir, Konvolutter o. s. v. Det er Kontorholdsgodtgørelsen for et saadant Sognekald, det ved jeg; jeg har nemlig siddet som Sognepræst i 13 Aar netop i et Embede af den Størrelse og med det Befolkningstal.

Det ærede Medlem interesserer sig saa meget for Adjunkterne og for en eventuel Forbedring af deres Kaar. Det ærede Medlem skulde foreslaa en Adjunkt at holde Klasseværelset opvarmet og sørge for dets Belysning samt sørge for det fornødne Papir og Blæk og Blyanter, og hvad der ellers skal til, for en Godtgørelse af 55 Ø. om Dagen og med den Motivering, at han paa denne Maade vilde faa et rundeligt Tilskud til sin Løn; saa vilde han faa at se det mest maabende, forbavsede Ansigt, han nogen Sinde har set. Nej, saa rundeligt er saa sandelig Beløbet ikke ansat, at der bliver noget Tilskud til Præstelønningerne ad den Vej!

Saa har jeg Lyst til at gøre en ganske enkelt Bemærkning vedrørende det Angreb, som det ærede Medlem Hr. Kammersgaard i Dag rettede paa Præsterne. Det skulde det ærede Medlem ikke have gjort, for jeg tror, han derved var ved at placere sig selv i en Lejr, hvor han ikke hører hjemme. For det første er et Angreb paa Præstestanden for noget, vi foretager os her i Rigsdagen, ganske meningsløst. Man kan angribe den Minister, der har Ansvar for Lovforslaget; man kan angribe de Partier, der gennemfører Lovforslaget her i Rigsdagen; men at angribe Præstestanden, der er ganske uskyldig i dette Lovforslags Indhold, er meningsløst. Saa kunde det ærede Medlem lige saa godt gaa ud og angribe de gamle, fordi man er utilfreds med Aldersrenteloven, eller skælde Invaliderne ud, fordi man er utilfreds med Affattelsen af Invalideloven.

Og hvem er det saa, der angribes? Ja, man kan jo ikke angribe de Præster, der sidder i 1ste Klasses Sogneembeder, for de tager Nedskæringen ligesom alle andre; alle københavnske Præster, der ikke sidder i 5te Klasses Embeder, faar deres Nedskæring. Heller ikke de Præster, der sidder i almindelige 2den Klasses Embeder, for de tager ogsaa Nedskæringen i hele

dens Udstrækning. Nej, de, som Socialdemokraterne skal vende deres Vaaben imod, og som skal lægges for Had, hvis nogen skal lægges for Had, maa være de 37 Kapellaner, der gør deres Gerning for en Løn af 3 100 Kr., hvoraf der tages adskillige Hundrede Kroner til Husleje, og endvidere de Sognepræster, der sidder i de smaa 3die Klasses Embeder til en Begrændelsesløn af 3 480 Kr. med et Husleje-fradrag af 435 Kr. og med Pensionsfradrag, saa at de i Virkeligheden er nede paa en Løn af ca. 2 900 Kr. Det er dem, der i saa Fald skal angribes, for det er dem, der hjælpes igennem denne Revision. Vil man angribe dem fra den Side, saa har vi jo ingen Midler til at forhindre dette. Man behøver jo overhovedet ikke at henvende sig til os for at afværge et Angreb paa Præstestanden. Vi agter ikke at angribe, og ønsker de Herrer at skaane Præstestanden for et Angreb, saa lad være med at angribe, saa tænker jeg ikke, der er nogen, der finder paa det her i Landet. Men finder man det politisk opportunt at rette sine Vaaben mod Kirken, saa kan vi ikke forhindre dette.

Formanden: Der er ikke rettet noget Vaaben mod Kirken. Jeg henstiller til det ærede Medlem at holde sig nærmere til de foreliggende Lovforslag.

Blang: Det var en Replik til det ærede Medlem Hr. Kammersgaards Udtalelser i Sagen. Med disse Bemærkninger tror jeg at have svaret paa det væsentligste af det, der har været fremme under denne Debat.

Kirkeministeren (Bruun-Rasmussen): Maa jeg begynde med, naar jeg skal svare paa de fra ærede Talere fremførte Bemærkninger, endnu en Gang som ved første Behandling af Lovforslaget at klare min principielle Stilling til det, som efter flere Taleres Udtryk gør denne Sag odios og skader Præsterne. Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard førte Spørgsmaalet frem, saadan som det ærede Medlem Hr. Blang nu bemærkede, men det blev nævnt allerede under første Behandling af Lovforslaget, og det blev ogsaa gentaget af det ærede Medlem Hr. Povlsen. Det forekommer mig, at de allerfleste af de Indvendinger, som fra den Side rettes mod Lovforslaget, taber deres Kraft, hvis man har det Syn paa denne Sag, som jeg har vedkendt mig, dette nemlig, at Præsterne udenfor København ved Lønningslovenes Placering blev daarligt anbragt.